

(המשך עממוד 29)

מאז, ואם זה תלוי בעבאס, הוא אומר, הם גם לא ייפגשו בעתיד, לא במיסגרת מיקצועית, ובוודאי שלא באופן פרטי. עבאס רק תמה על מה ולמה ז'אק כהן מתנכל לו, לדבריו.

ז'אק כהן אומר שהוא לא יודע באיזו כתבה בכלל מדובר, ובוודאי שהוא לא אמר לאיש לרשום עליה קללות בער-בית ולשלוח עותקים ממנה לכל מיני מקומות.

כהן: לא שמעתי על שום כתבה על עבאס. אני בכלל לא קורא עיתונים, למרות שבמיקצועי השני אני מפיץ עיתונים. מה הוא רוצה ממני? לא ראיתי אותו כבר שנה. למה הוא חושב שאני מתנכל לו? זאת שטות! אין לי שום דבר איתו, הוא לא מעניין אותי.

אני לא זוכר שאי פעם שכחתי שר-רה בהצגה. קורה ששוכחים שורות, אבל אני לא זוכר מיקרה מסויים. אולי היה משהו. ויכוחים מאחורי הקלעים אני זוכר, אבל לא צעקות.

לימון באוזן. קרה, נרמה לי, שעשיתי פאזה, הפסקה, בשורות שלי, וחיכיתי עד שייגמרו לצחוק, ואז, לפני שאמרתי את השורה הבאה שלי, עבאס נכנס עם השורה שלי. אחר כך אמרתי לו שלהבא יחכה עד שאני אומר את השורה שלי. אמרתי שאני לא אומר את הטקסט שלו, ושהוא לא יגיד את שלי.

עבאס חייב לכולנו, לכל השחקנים, הרבה מאוד. אני לא מאמין שחליל חאלדי עשה זאת, ובטח שלא אני, ואם הוא כבר מדבר, אפשר להוסיף לו את

הפעמים שהוא שתה בזמן צילומי ה-מיטעדה הגדולה ונרדם. הוא חייב תודה לחאלדי, שהעיר אותו מהשיכרות לפי השיטות שלו. נרמה לי שהוא לחץ לו לימון לתוך האוזן. כל הצוות חיפה עליו אז, אחרת הוא היה עף מן ההפקה.

ושוב, הדבר האחרון שמעניין אותי זה ג'סאן עבאס. עיני לא צרה באף אחר. כאשר שמעתי שהוא עובר על הצגה חרשה, אמרתי: יופי, יש לו פרנסה.

שיחשוב מי היה יכול לעשות לו את זה. יש לו בעיית עם הרבה אנשים, אבל לא איתי, ולא עם חליל חאלדי. עכשיו אני סקרן לראות מה כתוב בכ-תבה ההיא, והולך לחפש אותה."

עיתונות

כל הכבוד לצלפים!

ילדים נהנים

ונפצעים בטימות.

קאריקטוריסט מפרסם

כתבי אישום מצוייר.

העונש אינו מאחר

לבוא.

מה היה קורה אילו פירסם עיתון

בארץ קאריקטורה, שבה נראים ילדים פצועים שוכבים בשורה בבית-חולים, ורופא אחד אומר לרעהו: "איזה צלפים! ירו ולא החטיאו ממטרות כל כך קטנות!" אילו פירסם הארץ קאריקטורה כזאת, היו הקוראים מפציצים אותו כמיתכבים וזעמים. אחד משרייהליכוד (כל המקרים זוכה) היה מציג אותה כרוגמה למלאכת-ההרס של כל-ידידת-תיקורת השמאלניים, עוכרי-ישראל.

אילו פירסם זאת העיתון אר-פנד במיזרח-ירושלים, היו השילטונות סוגי-רים אותו לשבוע. וזהו בדיוק מה שקרה לעיתון שפיר-סס קאריקטורה זו — לפני 44 שנים.

איזה סנייפרים! את ההיסטוריה הזכיר השבוע העיתונאי-סופר שלמה שכא, חובב הפולקלור של ארץ-ישראל. הוא פירסם בעיתון דבר קאריקטורה של אריה נבון, או הקאריקטוריסט מס' 1 בארץ.

הדברים אירעו בקיץ 1945, עם תום מלחמת-העולם השניה באירופה. קמה אז ממשלה של מפלגת-העבודה הבי-ריטית, שהיתה ידועה כציונית קיצר-נית. אך כפי שקרה תמיד, עם עלותה לשלטון שינתה את עורה והמשיכה במדיניות של עצירת-העלייה. שרה-חוף שלה היה ארנסט בוויין השנוא.

בפקודת המוסדות הלאומיים יצאו המוני היישוב בהפגנות. המיטורה הבי-ריטית פתחה באש. איש לא נהרג, אך כמה אנשים נפצעו. בין הפצועים היו ילדים.

..כבוד לקלעים י!

— איזה ..סנייפרים! קלעו ולא החטיאו במטרות כך קטנות!

קל לשכרת. הוסיף שלמה שכא על תיזכורת זו: "מסרו השבוע כי מבין כ-360 הערבים שנהרגו באינתיפאדה היו גם כ-90 בני 16 שנה ומטה... מסתבר שאין דבר קל יותר מלשכוח את העבר ואת מוסר-ההשכל שלו..."

זה היה הרקע לקאריקטורה. בעברית שהיתה נהוגה אז כתב נבון: "כבוד לקלעים" ובשורה שניה: "איזה סנייפרים! קלעו ולא החטיאו במטרות כך קטנות!" השילטונות הבריטיים הגיבו מייד. הם סגרו את דבר לשבוע ימים.

בקיצור, הפסח קונים רק אצל "חיים צוד"

מדליון בקר
17.00 ש"ח לק"ג

בשר כבוש
בן-בקר מרי
15.70 ש"ח לק"ג

• בשרים • מעדני בשר • נקניקים • ממרחים • סלטים
• אנו מקבלים ומכבדים כרטיסי אשראי
• מתקבלות הזמנות לבית הלקוח
• פתוח יום יום מ-9:00 — 19:00 — יום א', ו' עד 14:00

צלע לבן
11.90 ש"ח לק"ג

ססייק אמריקאי
9.50 ש"ח לק"ג

פילה בקר
(בחתיכה)
30.00 ש"ח לק"ג

עוגל (בן בקר)
14.50 ש"ח לק"ג

פריים ריב
18.90 ש"ח לק"ג

פרסום וליש

חנות המפעל: איזור התעשייה החדש, רח' חרושת 17, רמת-השרון, מורשה טל': 03-498402, 03-490799, 03-5400554